

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 90 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 16. septembra 1892.

Politiški oddelek.

Pro domo.

„Slovenec“ je iz poslednjega našega članka na nepošten način iztrgal nekaj stavkov, da potem hujska proti nam svoje čitatelje, da smo prestopili v naprednjaški tabor. Dolžnost njegova, kot poštenega časnika je bila naš članek podati čitateljem v taki popolnosti, da bi mogli vedeti, kako smo mi utemeljevali svoje misli. Dokler „Slovenec“ ne ovrže, kar smo omenili o Flappu, Kahnu in Simorju, moramo ostati pri tem, da je naša bojazen zaradi „Družbe sv. Cirila in Metoda“ opravičena. Vse drugo njegovo pisarjenje je le prazno zavijanje. Tudi vsi izgovori, da napadi niso bili naperjeni zoper „Družbo“, so le prazna slama. Če so gospodje, ki delajo pri „Narodu“, „Novi Soči“ in „Miru“ vsi dobili vtis, da je družba napadena, potem mora biti na tem precej resnice. Da celo „Slovenčev“ prvo poročilo je bilo drugačno, nego je pa poznejša njegova pisava, ko so gospodje že spoznali, da so preveč svetu razkrili svoje prave smotre. — Naše poročilo, da se posvetna inteligenca skoro nič ni shoda udeležila, tudi „Slovenec“ ni ugajalo. Mislili bi bili, da bode odgovoril, toliko je bilo odvetnikov, zdravnikov, sodnikov, družih uradnikov, županov mest in večjih krajev i. t. d. Vsaj so se vstopnice glasila na imena in je bilo torej lahko nasprotnike pobiti, če niso resnice pisali. Samo z besedo „liberalci“ še ni ničesa dokazano, in s tem ne bodete nobenega ostrašili. Pomislite proti prvemu katoliškemu shodu od strani slovenske posvetne inteligence bili so povse drugi, nego liberalizem. Mej drugim se je iz resolucij pustilo slovensko vseučilišče, ki je od 1848. leta bilo na dnevnem redu slovenske politike. Tega bi ne bili smeli storiti, ko si je shod privajal nalogo sestaviti nekak program za vse slovensko delovanje, ne bil bi smeli storiti, naj zahteva, kdor koli hoče. Za vseučilišče slovensko so se poganjali dr. Bleiweis, dr. Toman, dr. Costa, posebno poslednji je

v navdušenih govorih to stvar zagovarjal v državnem zboru. Dr. Costa je bil pač tudi dovolj katolišk. „Slovenec“ se sklicuje na te može, ali sedaj nima za to nobene pravice, ker je stranka njegova s tem, da je izbacnila slovensko vseučilišče iz resolucij za prvi katoliški shod, zatajila njih stari program. Gledé katoliškega shoda smo pa mi jako lojalno postopali. Priobčili smo vse, kar se je nam poslalo, razen resolucij, ki so bile preobširne za jedenkrat, ali jih sedaj priobčujemo. O njih smo pa izrekli svoje mnenje. Poslednji čas gospodje pri „Slovenec“ posebno naglašajo, da je treba samostojno misliti. Tudi mi smo zato, zaradi tega pa v imenu poštenja pozivljamo „Slovenca“, da v primerni celoti priobči naš zadnji članek in pa kaj smo mi zlasti pisali tudi v št. 35. o katoliškem shodu. Če tega ne stori, bode pač najbolje dokazal, da se boji, da ne bi čitatelji izvedeli resnice in ima torej strah pred njih samostojnim mišljenjem. Moti se pa „Slovenec“, če misli, da smo pisali tako ostro iz strahu za naročnike. Naš list je že neustrašeno branil 50 let za narodna načela in jih bode ravno tako neustrašeno tudi za naprej. „Slovenec“ naj pa, če misli polemizovati z nami, ne trga posameznih stavkov iz naših člankov, temveč naj čitateljem priobči vsaj njih misli in glavna utemeljevanja, tako delajo vsi pošteni časnikarji, celo židovski.

Slovenske višje šole.

Zadnje dni imajo Rusini zaznamovati dve pridobitvi. Osnuje se na levovskem vseučilišču rusinska stolica za zgodovino, katera se bode baje izročila rusinskemu državnemu poslancu Barvinskemu in pa na gimnaziji v Koloneji se začno otvarjati novi rusinski paralelni razredi, iz katerih se s časom razvije popolno rusinska gimnazija. Iz tega vidimo, da je vlada začela vendar spoznavati, da je treba tudi ozirati se na Rusine. V Galiciji so se pa izvršenju narodne enakopravnosti stavile večje ovire nego pri nas. Galiciji je po nekem sporazumljenji mej jedno prejšnjih liberalnih vlad in Poljaki priznana v šolskih zadevah velika deželna avtuomija, in vlada brez

